

ность обгорѣлы на отраялы повече нежеди колкото сѣ са надѣлим ступаныгѣ.

Нужно е обаче да опишемъ реда на стаптѣ вжтрѣ отъ колонадата, които са представяхъ сичкыгѣ заведнажъ на очитѣ на входящия.

Неки си представи читательгѣ стѣлповетѣ на предверіето обвпты сѣ вѣщи отъ цѣвѣтя и боядисаны отъ срѣдата на горѣ, и стѣныгѣ покрыты сѣ весела живопись. Задъ една завѣса почти до третята часть набрана виждаше са архивѣтъ (tablinum) въ стаи затворяна произволно чрезъ стѣкланы врата, които въ този часъ бѣхъ отворены и са крыяхъ ватрѣ въ стѣныгѣ. Отъ двѣгѣ страны имаше малкы стаи, отъ които една служаше за скривалище на разны скъпоцѣнны нѣща, и тя като архивѣтъ имаше съобщеніе съ единъ малкы ходъ, на който противоположныгѣ стѣны водяхъ къмъ два исхода. Посрѣдъ тѣхъ имаше салонъ съ централныя входъ, широкъ и опредѣленъ за пиршество въ този день. Сичкыгѣ тѣзи стаи, ако и на една повѣрхность сѣ пѣти, бѣхъ по високо отъ градината, и насыны, които са отдѣляхъ отъ входа, образувахъ въ разны направленія алей надъ стѣлповетѣ на градината.

На равна повѣрхность сѣ градината бѣхъ описанныгѣ въ друго мѣсто стаи, и собственно принадлежащыгѣ на Юлія.

У входа Диомедъ посрѣщаше призованыгѣ.

Забѣляжыхмы вече на друго мѣсто колко обычаше да показва този търговецъ че обыча ученіето и че благоговѣе предъ сичко що е грѣчко; заради туй не е чудно дѣто най много учивѣ са показва предъ Главка.

— Ще видишь пріятелю, думаше той самохвално, че съмъ нѣщо классикъ въ виллата си, че съмъ въ нѣщо Кекропидъ. Какъ ти са види? Салонѣтъ на пиршество има Еллинскій стилъ, той е салонъ Клизическій. Въ Римъ, чувамъ, Салустіе нѣмать таквызи.

— А! Отговори засмѣно Салустій, Помпейскыгѣ гражданы сѣ вкусь отбратъ сичко що най хубаво имать Гръція и Римъ, но ты най много отъ сичкыгѣ си сполучивъ въ работыгѣ на зодчество, какъто и въ тѣзи на пиршествовата.

— Ще видишь, Салустіе, отговори търговецѣтъ, ный смы любители на пѣзѣнчото и богаты въ Помпея.

— Двѣ най превѣсходны препоржчителства! извика Салустій, поето прелестната ти дѣщеря.

Общественныгѣ навицы на Аоняныгѣ и на Римляныгѣ по туй са само различавахъ, че женыгѣ на първыгѣ като благовѣспитаны